

Sygn. akt V KZ 33/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **S. R.**

skazanego za przestępstwo z art. 209 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2017 r.

zażalenia skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego XVII Wydziału Karnego Odwoławczego

Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 maja 2017 r., sygn. akt XVII WKK [...]

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie, skazany w dniu 9 stycznia 2017r. wniósł osobistą kasację (k. 293), jak też złożył wniosek o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu. Wyznaczony z urzędu obrońca skazanego S. R. - adw. K. J. złożyła do akt sprawy opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji (k. 321-323). O powyższym poinformowano skazanego, pouczając o sposobie i terminie ewentualnego wniesienia kasacji sporządzonej przez obrońcę ustanowionego z wyboru. Jednocześnie dokonano zastrzeżenia o braku możliwości żądania ponownego wyznaczenia obrońcy z urzędu z uwagi na treść złożonej opinii (k. 325 i 331). W odpowiedzi na powyższe S. R. złożył wniosek o wyznaczenie nowego obrońcy

z urzędu (k. 336). Zarządzeniem z dnia 22 maja 2017 r. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej osobiście przez skazanego. Podstawą odmowy przyjęcia kasacji było niedopełnienie wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego (art. 526 § 2 k.p.k.).

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł skazany, podnosząc okoliczności związane z brakiem zatrudnienia i niedysponowanie środkami finansowymi na ustanowienie obrońcy z wyboru, nadto zakwestionował ponownie ustalenia faktyczne poczynione w tej sprawie w prawomocnym wyroku, podając w wątpliwości jego prawidłowość.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Argumenty przywołane przez skarżącego we wniesionym zażaleniu nie mogą skutecznie wpłynąć na zmianę zaskarżonej decyzji. Uwzględniając trudną sytuację finansową skazanego, wyznaczono mu obrońcę z urzędu. Ten jednak, po zapoznaniu się z materiałem aktowym, nie stwierdził podstaw do wniesienia w tej sprawie kasacji. Podkreślić trzeba, że skarga kasacyjna ma charakter nadzwyczajny, jej wniesienie możliwe jest tylko i wyłącznie w określonych sytuacjach, a podstawy kasacji są ograniczone jedynie do rażącej - a nie jakiegokolwiek - obrazy przepisów prawa, i to takiej, która w istotny sposób mogła wpłynąć na treść wyroku. Reprezentujący stronę obrońca z urzędu, ustanowiony został nie w celu złożenia kasacji zgodnie z wolą skazanego, ale po to, aby rozważył jej wniesienie z uwagi na rzeczywiste zaistnienie w danej sprawie podstaw tej skargi, przewidzianych przez ustawę. Brak satysfakcji skazanego z powodu wyrażonego przez obrońcę negatywnego stanowiska w przedmiocie ewentualnego wywiedzenia w tej sprawie kasacji nie może być podstawą kolejnych wniosków o wyznaczenie innego obrońcy. Wyznaczona w tej sprawie adw. K. J., zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k., oświadczyła, po zapoznaniu się ze sprawą, że podstaw takich nie dostrzega. O treści powyższej opinii poinformowano skazanego pouczając go o możliwości ustanowienia obrońcy z wyboru w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji. Skarżący wymogu tego nie dopełnił. Skoro więc, uprzednio złożona kasacja własna skazanego nie spełnia wymogów przewidzianych prawem, a 30 dniowy termin zarezerwowany dla ewentualnego

ustanowienia obrońcy w z wyboru i wniesienia przez niego kasacji już upłynął, należało odmówić jej przyjęcia.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.

[aw]